

הפוף בַּאֲדָמָה טַמְנָתִי פָּרַח

מאדום לשחור

כָּל מָה שְׁלַמְדָּתִי עַל הַבֶּשֶׁר
עוֹמֵד כְּעַת לְשֵׁרוֹת הַשְּׂכָחָה.
אֵין מוֹצֵא מִן הָאֲבִיב הַזֶּה פֶּרֶט
לְהַקְנוֹת הַדָּם, הַתִּנְעָרוֹת מִן הַפְּרוּרִים:
קוֹל דּוֹדִי אֵינוֹ דּוֹפֵק, אֵינוֹ בָּא.

לְחַדֵּל מְלַלְבוֹת אֶת הָאֵשׁ הַפְּנִימִית
גַּם בַּמַּחְתָּרָת – זֶה הַגְדוּלָּה בְּתַבִּיעוֹת
שֶׁיִּכּוֹל אָדָם לְבוֹא בָּהּ אֶל עֲצָמוֹ.
אֲבָל הִנֵּה אֲנִי עִם הַסִּיגְרִיָּה בֵּין הָאֲצָבָעוֹת,
שְׁאִיפָה אַחֲרוֹנָה וְדִי. גַּם אִם לֹא אֶמַּר דְּבָר –
הַזֶּהר הַמוֹעֵם, כּוֹוֵן הַנְּשִׁיפָה, הָאֶפֶר הַנוֹתֵר
יִסְגִּיר:
בְּדֶרֶךְ הַמַּתְקַצֶּרֶת מֵאָדָם לְשָׁחַר
תִּמְיֵד אֲנִי חוֹשֶׁבֶת עַל זֶה.

תיבה בתוך תיבה

אֵיךְ אֶתְעוֹרֵר מִשְׁנָתִי / וְאֵין בְּלִבִּי אֲמוּנָה
(לאה גולדברג)

1. תיבה ראשונה

לוֹ הָיִית שׁוֹאֵלֶת אֵיךְ זֶה, הָיִיתִי מְשִׁיבָה:
זֶה כְּמוֹ לִישֵׁן פְּקוּחָה בָּאוֹר,
כְּמוֹ לַעֲצֹר בְּמָקוֹם שֶׁבּוֹ נִפְתַּחַת
הַנְּשִׁימָה, עַל שְׁפַת הַבוֹר תִּמְיֵד
נֶצֶב דְּבַר-מָה דְּחוּף מֵאֵין כְּמוֹתוֹ,

יָקָר מִכָּל יָקָר, וְאִי אֶפְשָׁר
לִנְכַח עֲפַעֲפֵי הַצֵּל הַנִּטְרָקִים
לְגִשֶׁת, כְּאֵלוֹ מִיִּשְׁהוּ אָמַר –
הִנֵּה הִיא לְפָנֶיהָ, סִבַּת הַסְּבוּת,
וְאַחֵר כֵּן סָגַר.

2. תיבה שנייה

אִם עוֹלָה בִּי בְּדֵל מִשְׁאָלָה
הוּא כָּבֵה עוֹד לְפָנֶי שְׁמִת־לִקְחָה.
הַפּוֹךְ בְּאֶדְמָה טְמֵנִתִּי פָּרַח
שָׁאֵם אֶמְצָא וְשׁוֹב אֶטֹל, אֶשְׁאֹף
עַד שֶׁהֶכַל – –
אֲבָל כָּבֵד אֵינִי זֹכֶרֶת הֵיכָן.

בַּחֲשֵׁכָה תַּחַת הַכּוֹר
מְאִיצִים הַחֲלוּמוֹת פְּעִימָתָם
כְּמוֹ סֶרֶט טִבֵּעַ בְּהַלּוֹךְ לְאַחֹר:
פְּרִיחָה נִפְקַחַת נְסוּגָה לְנֹצָן,
לְגִבְעוֹל, לְנִבְט, עַד לְתַרְדֵּמָת
הַשָּׁרָשִׁים בְּתַחֲתִית הָאֶדְמָה –
הֵס, לְבִי יֵשֶׁן בְּזִרְעוֹתַי
וְאֲנִי לְצִדּוֹ יִשְׁנָה.

3. תיבה שלישית

וְלֹא אֶפְתַּח עוֹד אֶת לְבִי בְּפָנֶי אִישׁ
פֶּן יִרְמַס הַכְּמוּס תַּחַת הַמַּבֵּט,
כְּלוּמֹר דִּיּוֹקָן הַדְּמוּת הָאֲחֻת
אֲשֶׁר מִכַּח תְּנוּעָתָהּ בָּאָה בִּי הַמוֹזִיקָה,
כְּאוֹתָהּ רִקְדָּנִית הַסּוֹבֶבֶת עַל צִירָה
בְּתַבַּת הַנְּגִינָה.

וְגַם בְּעֵבֹר זֶה לֹא אֶפְתַּח.
כָּל עוֹד טְמוֹן בִּי הַנְּגוֹן אֲנִי חִיָּה
וְאֵת הַרְקֵדָּנִית מִמִּילָא אֵינִי צְרִיכָה לְרֹאוֹת
כְּדִי לְהֶאֱמִין